

Tužba podnesena 20. veljače 2020. – Società agricola Vivai Maiorana i dr. protiv Komisije**(Predmet T-116/20)**

(2020/C 129/24)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelji: Società agricola Vivai Maiorana Ss (Curinga, Italija), Confederazione Italiana Agricoltori – CIA (Rim, Italija), MIVA – Moltiplicatori Italiani Viticoli Associati (Faenza, Italija) (zastupnici: E. Scoccini i G. Scoccini, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2019/2072 od 28. studenoga 2019., u pogledu: – Priloga IV. – Dijelova: A (sjeme krmnog bilja), B (sjeme žitarica), C (loza), F (sjeme povrća), I (sadni materijal povrća), J (sadni materijal voća);
- utvrdi ništavost Uredbe (EU) 2016/2031 vezano za članak 36., Prilog I. Odjeljak IV. točku 3. te članak 37. stavak 2.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova je tužba podnesena protiv Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/2072 od 28. studenoga 2019. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta za provedbu Uredbe (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu zaštitnih mjera protiv organizama štetnih za bilje te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 690/2008 i izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/2019 (SL 2019., L 319, str. 1), u granicama: – Priloga IV. – Dijelova: A (sjeme krmnog bilja), B (sjeme žitarica), C (loza), F (sjeme povrća), I (sadni materijal povrća), J (sadni materijal voća);

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 36. točaka (e) i (f) Uredbe (EU) 2016/2031, načela proporcionalnosti, kao i na nepotpunom obrazloženju u ovom slučaju
 - Tužitelji u tom smislu ističu da je prag prisutnosti nekarantenskih štetnih organizama Unije (RNQP) na biljkama iz autohtonog uzgoja koji iznosi 0 %, koji je Komisija utvrdila u Prilogu IV. Provedbenoj Uredbi (EU) 2019/2072 utvrđen bez odgovarajuće provjere koja se zahtijeva u članku 36. točkama (e) i (f) Uredbe (EU) 2016/2031, da prisutnost RNQP-a ima neprihvatljiv gospodarski učinak te su dostupne izvedive mjere za sprečavanje njegove prisutnosti.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Međunarodnog ugovora FAO-a o biljnim resursima za hranu i poljoprivredu (ITPGRFA)
 - Tužitelji u tom smislu ističu da uvođenje nultog praga za RNQP prisutne u autohtonim biljnim resursima predstavlja povredu članka 9. Međunarodnog ugovora FAO-a o biljnim resursima za hranu i poljoprivredu (ITPGRFA), koji su potpisali EU i pojedine države članice Unije.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi Uredbe (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL 2018., L 150, str. 1.)
 - Tužitelji u tom smislu ističu da postupak odabira i standardizacije biljnih sorti koji proizlazi iz primjene praga za RNQP izričito povređuje odredbe predviđene Uredbom (EU) 2018/848.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na neusklađenosti s poljoprivrednom politikom Europske unije.

- Tužitelji u tom smislu ističu da je uvođenje praga za RNQP u suprotnosti s poljoprivrednom politikom Europske unije, a posebno s:
 - Direktivom Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore (SL 1992., L 206, str. 7) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 2., str. 14.);
 - Uredbom (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (GU 2012, L 343, p. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31. i ispravak SL 2015., L 191, str. 9.);
 - Uredbom (EU) br. 1305/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o potpori ruralnom razvoju iz Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 (SL 2013., L 347, str. 487.);
 - Člankom 4. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 807/2014 od 11. ožujka 2014. o dopuni Uredbe (EU) br. 1305/2013 o potpori ruralnom razvoju (SL 2014., L 227, str. 1.).

Tužba podnesena 21. veljače 2020. – El Corte Inglés protiv EUIPO-a – MKR Design (Panthé)

(Predmet T-117/20)

(2020/C 129/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: El Corte Inglés, SA (Madrid, Španjolska) (zastupnik: J. Rivas Zurdo, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: MKR Design Srl (Milano, Italija)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: prijava figurativnog žiga Europske unije Panthé – prijava za registraciju br. 16 366 461

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 5. prosinca 2019. u predmetu R 378/2019-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži protivnoj stranci ili strankama snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća
-